

Benedykt XVI

Pokój darem Bożego Narodzenia : homilia podczas Mszy św. w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi : (Watykan, 1 stycznia 2007 r.)

Salvatoris Mater 10/4, 278-279

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dlatego też za każdym razem, kiedy w liturgii eucharystycznej przystępujemy do sprawowania ofiary Ciała i Krwi Chrystusa, kierujemy się również do Tej, która w pełni łącząc się z ofiarą Chrystusa, przyjęła ją dla całego Kościoła. Słusznie Ojcowie synodalni potwierdzili, że «Maryja inauguruje uczestnictwo Kościoła w ofierze Odkupiciela». Ona jest Niepokalaną, która bezwarunkowo przyjmuje dar Boży, i w ten sposób jest włączona w dzieło zbawienia. Maryja z Nazaretu, ikona rodzącego się Kościoła, jest wzorem wskazującym, jak każdy z nas powinien przyjmować dar, jaki Jezus czyni z siebie samego w Eucharystii.

[...]

Najświętsza Maryja, Dziewica Niepokalana, Arka nowego i wiecznego Przymierza, niech nam towarzyszy w tej drodze ku Panu, który przychodzi. W Niej znajdujemy najdoskonalszą realizację istoty Kościoła. Kościół widzi w Maryi, «Niewieście Eucharystii» - jak Ją nazwał Sługa Boży Jan Paweł II – najwierniejszą ikonę samego Kościoła i kontempluje Ją jako niezastąpiony wzór życia eucharystycznego. Dlatego zanim na ołtarzu stanie się *verum Corpus natum de Maria Virgine*, kapłan w imieniu całego zgromadzenia liturgicznego modli się słowami kanonu: «ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa». Jej święte imię jest wzywane i czczone również w kanonach chrześcijańskich tradycji wschodnich. Wierni ze swej strony, «polecają Maryi, Matce Kościoła swoją egzystencję i swoją pracę. Starają się mieć te same uczucia co Maryja, pomagają całej wspólnotie, by żyła jako ofiara żywa, miła Ojcu». Ona jest *Tota pulchra*, cała piękna, ponieważ w Niej świeci blask chwały Bożej. Piękno liturgii niebieskiej, które powinno się objawić także w naszych zgromadzeniach, znajduje w Niej wierne odbicie. Od Niej winniśmy się uczyć, jak stawać się ludźmi Eucharystii i Kościoła, byśmy mogli według słów św. Pawła, stawać się «nieskalani» przed obliczem Pana, tak jak On tego pragnął od początku (por. Kol 1, 21; Ef 1, 4).

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Homilia podczas Mszy św.
w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi
(Watykan, 1 stycznia 2007 r.)³

Pokój darem Bożego Narodzenia

Dzisiejsza liturgia zestawia, jak w mozaice, rozmaite fakty i wydarzenia mesjańskie, jednakże uwaga jest skoncentrowana szczególnie na Maryi, Matce Boga. Osiem dni po narodzinach Jezusa wspominamy Matkę, *Theotókos*, Tę,

³ „L'Osservatore Romano 28(2007) nr 2, 51-52.

która «wydała na świat Króla, który włada niebem i ziemią na wieki wieków» (por. Antyfona na wejście; por. Seduliusz). Liturgia kontempluje Słowo, które stało się człowiekiem, i powtarza, że narodził się On z Dziewicy. Rozważa obrezanie Jezusa, jako ryt włączający we wspólnotę, i wpatruje się w Boga, który za pośrednictwem Maryi dał swego Jednorodzonego Syna jako przywódcę «nowego ludu». Przypomina imię nadane Mesjaszowi i wsłuchuje się w głos Matki, która czule i miłosiernie je wypowiada. Prosi o pokój dla świata, o pokój Chrystusa, a czyni to za pośrednictwem Maryi, pośredniczki i współpracownicy Chrystusa (por. *Lumen gentium*, 60-61).

Matka Boga-Człowieka

Rozpoczynamy nowy rok kalendarzowy, który jest kolejnym okresem danym nam przez Bożą Opatrzność w dziele zbawienia zapoczątkowanego przez Chrystusa. Ale czy odwieczne Słowo nie weszło w dzieje właśnie za pośrednictwem Maryi? Przypomina o tym w drugim czytaniu, którego przed chwilą wysłuchaliśmy, Apostoł Paweł, stwierdzając, że Jezus narodził się «z niewiasty» (por. Ga 4, 4). W dzisiejszej liturgii dominuje postać Maryi, prawdziwej Matki Jezusa, Człowieka-Boga. Dzisiejsza uroczystość nie wspomina jakiejś abstrakcyjnej idei, lecz świętuje tajemnicę i wydarzenie historyczne: Jezus Chrystus, Osoba Boska, narodził się z Maryi Dziewicy, która jest w najprawdziwszym sensie tego słowa Jego Matką.

Oprócz macierzyństwa Maryi zostaje dziś uwydatnione także Jej dziewictwo. O tych dwóch przymiotach mówi się zawsze razem i w sposób nierozdzielny, gdyż łączą się ze sobą i wzajemnie określają. Maryja jest Matką, lecz Matką-Dziewicą; Maryja jest Dziewicą, lecz jest Dziewicą-Matką. Jeżeli pominie się jeden z tych dwóch aspektów, nie zrozumie się w pełni tajemnicy Maryi, tak jak przedstawiają nam ją Ewangelie. Matka Chrystusa, Maryja, jest także Matką Kościoła, jak ogłosił 21 listopada 1964 r., w czasie Soboru Watykańskiego II, mój czcigodny poprzednik, Sługa Boży Paweł VI. Maryja jest wreszcie duchową Matką całej ludzkości, ponieważ Jezus za wszystkich przelał swoją krew na krzyżu i wszystkich z krzyża powierzył Jej matczynej opiece. [...]